

straks ved Kendelse afvise den. I modsat Fald gives der Modparten Lejlighed til at erklære sig, ligesom Retten kan indhente alle de yderligere Oplysninger, som den anser for nødvendige. Derefter afgør den ved Kendelse, om Begæringen skal tages til Følge eller forkastes. Den af Landsretten i Anledning af Begæringen afsagte Kendelse kan, hvis der er Spørgsmaal om Genoptagelse af en ved Landsret som første Instans paadømt Sag, altid paakæres til Højesteret, men i modsat Fald kun i Kraft af en særlig Tilladelse fra Højesteret.

Hvis Begæringen findes grundet, kan Landsretten efter Omstændighederne enten straks afsige Frifindelsesdom eller Dom, hvorved en mildere Sfraffebestemmelse bringes i Anvendelse, eller beslutte, at Sagen skal behandles paa ny. I sidste Fald, saavel som naar Højesteret ifølge Kære beslutter Genoptagelse, foregaar ny Domsforhandling (med eller uden Nævninger) ved den Landsret, som tidligere har dømt i Sagen, ganske overensstemmende med de almindelige Regler for Domsforhandling ved Landsret.

Endnu maa nævnes, at en særlig Genoptagelsesadgang tilkommer den, der er dømt som *udebleven* under en Politisag (jfr. Nr. 39), men som kan oplyse, at Udeblivelsen saavel som Undladelse af at melde Forfald var ham utilregnelig. Det samme gælder om den, der er dømt som *udebleven* ved Landsret i de Undtagelsestilfælde, hvor Domfældelse kan finde Sted trods Tiltaltes Udeblivelse.

47. Fremsættelse af borgerlige Krav (Erstatningskrav, Krav paa Tilbagelevering af stjaalne Ting o. lign.) under en Straffesag. Til Lettelse for den ved en Forbrydelse skadelidte gives der denne Adgang til at fremsætte sit borgerlige Krav under Straffesagen med den Virkning, at Kravets videre Førfølgning derefter, hvis saadant efter Rettens Skøn kan ske uden væsentlig Ulempe, varetages af Paatalemyndigheden. Hvis Retten ikke ved nærmere Undersøgelse finder, at Kravet ikke egner sig til Afgørelse som Accessorium ved Straffesagen, og derfor afviser det, og den forurettede heller ikke under Sagens Gang foretrækker at tage Kravet tilbage for at bringe det frem under en selvstændig borgerlig Sag, finder det sin Afgørelse ved Dommen i Straffesagen. I Nævningesager kan Retten, naar hertil er særlig Grund, overlade til Nævningerne at afgøre saavel, om Skade er bevirket ved Forbrydelsen, som Erstatningens Størrelse.

48. Fuldbyrdelse af Domme i Straffesager. Omsorgen for Straffedommes Fuldbyrdelse paahviler Politimesteren. Han staar herved under Tilsyn af Overanklageren, for saa vidt Sagen hører under dennes Virkekreds. Bøder, som ere tilfaldte den forurettede, og Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt ham, indrives efter den borgerlige Retsplejes Regler. Opstaar der Tvist mellem den fuldbyrdende Myndighed og Domfældte om Dommens Fortolkning eller andet lignende, bliver Spørgsmaalet paa sidstnævntes Begæring at forelægge Retten.

49. Lovenes Ikrafttræden og Overgangsbestemmelser. Reformen er tænkt at skulle træde i Kraft 2 Aar efter den Dag, da det Numer af Lovtidende udgaar, hvori Lov om Domsmagts Ordning m. m. kundgøres. Den omfatter ikke Færøerne. For disse skal den sjællandske Landsret være Overret. Højesteret skal vedblivende være øverste Domstol for hele Riget. — De *nuværende Dommere* og andre Embedsmænd ved Overretterne i Kjøbenhavn og Viborg, Kriminal- og Politiretten og Sø- og Handelsretten ere pligtige at modtage Beskikkelse ved de nye Landsretter og Kjøben-